

GÖYƏRÇİN

ISSN- 0207- 4710

4-5

2005-ci il

KROSSVORD

ŞERLƏR

NAĞİL
VAXTI

KOMİKS
"TOMİRİS"

NAĞİL VAXTI

Monqol nağılı

TÜLKÜ, MARAL VƏ QARĞA

Qədim zamanlarda bir tülkü, bir maral və bir qarğa yaşayırdı. Hər səhər onların hərəsi bir tərəfə yem dalınca gedər, axşam isə qayıdıb bir yerə gələr, başlarına gələnleri danışardılar.

Bir dəfə tülkünün işləri düz getirmədi. Heç harda yem tapmayan tülkünün marala paxıllığı tutdu. Dedi ki, bəxtəvərə bax, həmişə qarnıtox qayıdır.

Tülkü maralı məhv etmək qərarına gəldi.

- Qulaq as, maral, mən qərb tərəfdə gözəl bir çəmən görmüşəm. O çəmənin otu çox dadlıdır. Sabah getsən, doyunca yeyə bilərsən.

Tülkiyə inanan maral səhərisi gün yola düşdü. Deyilən yerə gəlib çatanda gördü ki, tülkü onu aldadıb. Geri qayıtmaq istəyən maral tələyə düşdü.

Axşam tülkü və qarğa evə qayıtdılar. Nə qədər gözlədilsə, maral gəlib çıxmadı. Qarğa narahat oldu. O, uçub maralı axtarmağa getdi. Gördü ki, yazıq heyvan tələyə düşüb.

Qarğa marala tapşırırdı ki, özünü ölümlüyə vur. Mən alaçığın yanındakı qocaya deyəcəyəm ki, tələyə maral düşüb. O, gəlib səni açacaq. Baş qarışanda ayağa qalxıb qaçarsan.

Qarğa dedi ki, kimi də elədi. Tələyə maral düşdüyünü eşidən qoca sevinə-sevinə qaçdı. Gördü ki, burada gözəl bir

maral var. O, tələni açıb kənarda əyləşdi. Tərini silib siqaret çəkməyə başladı.

Qoca xəyallar aləminə dalanda maral qəflətən sıçrayıb qaçdı. Firsli qoca deyində deyində tələni yenidən qurub pusquda dayandı.

Size kimdən xəbər verim, tülküdən. O nə qədər gözlədi, gözlədisə nə maral gəlib çıxdı, nə də qarğa. Tülkü qərara aldı ki, həmin yerə getsin. Getdi və özü tələyə düşdü.

Rəssam
Aytən

Braziliya nağılı

İNSAN HƏYATI

Belə nəql edirlər ki, bir dəfə daş ilə bambuk bərk mübahisə edirlər. Onların hər biri istəyir ki, insanın həyatı onların həyatına bənzəsin.

Daş deyir:

- İnsan həyatı mənim həyatıma oxşamalıdır. Əgər belə olsa, o, əbədi yaşayacaq.

Bambuk deyir:

- Yox, yox, insanın ömrü mənim ömrümə bənzəməlidir. Mən ölürəm, evəzində övladlarım dünyaya gəlir.

Daş deyir:

- Yox, yaxşısı budur ki, insan mənim kimi ömür sürsün. Mən nə yağışı, nə küləyi vecimə alıram. Nə isti, nə soyuq mənə təsir edə bilmir. Mənim ömrüm əbədidir. İnsan ömrü də məhz belə olmalıdır.

Bambuk deyir:

- Yox, insanın həyatı mənim həyatıma bənzəməlidir. Bu düzdür ki, mən ölürəm. Ancaq ömrümü övladlarım davam etdirirlər. Bir ətrafa bax! Mənim dövrəmdə nə qədər övladım var. İnsanlar da dünyadan gedəndə onu övladları evəz edəcək.

Daş susdu.

Bambuk mübahisədə qalib gəldi. Bax elə buna görə də insanın həyatı daşın yox, bambukun həyatına bənzəyir.

Tərcümə edib işləyəni
R. Əliyev